

LBRIS

We know
books

COLECȚIA
LOBUS FRONTALIS

Sigla colecției:

CRISTIAN OPRIS, *Ierbar-Ferpar No. 2*, gravură, mezzotinta, aquaforte | 2000 (detaliu)

Pe copertă:

CRISTIAN OPRIS, *Microscopie*, gravură, aquatinta, litografie | 2008 (detaliu)

Editura TACT, str. Eremia Grigorescu, nr. 65, Cluj-Napoca

Tel./fax: 0733-117755, editura@imagnetact.ro

www.edituratact.ro

TOMAS TRANSTRÖMER

Ziduri de lumină

Poezii alese | 1954-2004

Selecție și traducere din limba suedeză de

DAN SHAFRAN

TACT
EDITURA

Coperta: Imagine TACT

Redactare: George State

Corectură: Virgil Leon

Tehnoredactare: Oana Goia

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TRANSTRÖMER, TOMAS

Ziduri de lumină: poezii alese, 1954-2004 / Tomas Tranströmer;
selecție și trad. din lb. suedeză de Dan Shafran. – Cluj-Napoca: Tact, 2026

ISBN 978-606-9039-56-4

I. Shafran, Dan (antolog.; trad.)

821.113.6

CUPRINS

Din *17 poeme* | 1954

Preludiu • 11

Pietrele • 12

Context • 13

Din *Secretele drumului* | 1958

Case suedeze răzlețe • 17

Caprichos • 19

Izmir la ora trei • 20

Secretele drumului • 21

Urme • 22

Kyrie • 23

Din *Cerul pe jumătate gata* | 1962

Perechea • 27

Față în față • 28

Do major • 29

De pe munte • 30

Espresso • 31

Lamento • 32

Allegro • 33

Din *Clopote și urme* | 1966

Formulele iernii • 37

Păsările dimineții • 40

Cîmpia, vara • 42

Din *A vedea pe întuneric* | 1970

Numele • 45

Fereastra deschisă • 46

Preludii • 48
În picioare • 50
Dulapul cu cărți • 51

Din Cărări | 1973

Unor prieteni de dincolo de frontieră • 55
Seară de decembrie '72 • 56
Elegie • 57

Din Bariera adevărului | 1978

Citoyens • 61
Luminișul • 62
Început de roman al unei nopți de toamnă • 63
Spre casă • 64
Un loc în pădure • 65
Funchal • 66

Din Piața sălbatică | 1983

Din martie '79 • 69
Amintirile se uită la mine • 70
Gara • 71
Răspuns la scrisori • 72
Casa albastră • 73
Ochi de satelit • 75
Cărți poștale negre • 76

Din Pentru vii și morți | 1989

Berceuse • 79
Vermeer • 80
Arce romanice • 82
Portret de femeie, secolul al XIX-lea • 83
Air Mail • 84
Madrigal • 85

Gondola funebră | 1996

Aprilie și tăcere • 89
Regatul incertitudinii • 90
Pagină din cartea nopții • 91
Gondola funebră • 92
Peisaj cu sori • 96
Noiembrie în fosta RDG • 97
Din iulie '90 • 99
Cucul • 100
Trei strofe • 101
Ca și cum ai fi copil • 102
Două orașe • 103
Lumina pătrunde înăuntru • 104
Călătorie nocturnă • 105
Haiku • 106
De pe insulă, 1860 • 108
Tăcere • 109
Toiul iernii • 110
O schiță din 1844 • 111

Închisoare (1959) | 2001 • 113

Taina cea mare | 2004

Stînca vulturului • 119
Fațade • 120
Noiembrie • 121
Cade zăpada • 122
Semnături • 123
Haiku • 124

Preludiu

Trezitul din somn e ca și cum ai sări cu parașuta din vis.
Eliberat de vârtejul înăbușitor, călătorul
se scufundă în spațiul verde al dimineții.
Obiectele se aprind. În tremurul ciocîrliei
el întrezărește rotindu-se sub pământ lămpile sistemelor uriașe
de rădăcini de copac. Însă deasupra pământului
se află verdeața – torent tropical –, care,
cu brațe ridicate, ascultă
ritmul unei mașini de pompat invizibile. Călătorul
se scufundă în vară, se prăbușește în
craterul ei orbitor, alunecă
prin puțurile vîrstelor verzi și jilave
care vibrează sub turbina solară. Așa se sfîrșește
călătoria verticală de-a lungul clipitei, iar aripile se desfac
spre odihna vulturului-pescar deasupra apelor vijelioase.
Sunetul surghiunit
al unei trompete din epoca bronzului
rămîne atîrnat deasupra abisului.

În primele ore ale zilei conștiința poate-mbrățișa lumea
așa cum mîna apucă o piatră încălzită de soare.
Călătorul stă sub copac. Oare atunci cînd
el se va prăbuși în vârtejul morții,
o mare lumină va apărea deasupra capului său?

Pietrele pe care le aruncăm le aud
cum cad prin ani, limpezi ca lumina zilei.
În vale, faptele clipei, descumpănite,
galopează, strigînd din
vîrf de copac în vîrf de copac, dar amuțesc
în aerul mai rarefiat decît cel al prezentului și alunecă
precum rîndunicile, din vîrf de munte
în vîrf de munte, pînă ce
dau de platourile cele mai depărtate
de la hotarul ființei. Acolo
toate acțiunile noastre,
limpezi ca lumina zilei,
se prăbușesc nu în abis,
ci în noi înșine.

Context

Privește copacul cenușiu. Cerul a curs
prin fibrele lui, jos, în pămînt –
un nor sfrijit e tot ce rămîne după ce
pămîntul a băut. Spațiul cosmic furat
se-nvîrtește-n împletitura de rădăcini, se răsucește
și devine verdeață. – Scurtele clipe
de libertate urcă din noi, trec învolburate
prin sîngele Parcelor și pornesc mai departe.

LBRIS

We know
books

Din
Secretele drumului | 1958

Case suedeze răzlețe

O învălmășeală de brazi negri
și de raze de lună fumegînde.
Aici zace afundată coliba
și nu e niciun semn de viață,

pină ce roua dimineții murmură
și un bătrîn deschide
– cu mîna tremurătoare –
fereastra, eliberînd o bufniță.

Iar în depărtare
noua casă fumegă,
pe colțul cearșafului întins la uscat
filfiie un fluture

în mijlocul unei păduri în agonie,
unde putreziciunea citește
cu ochelari de sevă
protocolul cariilor din scoarță.

Vara cu ploi aurii
sau cu un nor răzleț de furtună
deasupra unui cîine care latră.
Sămînța tropăie în pămînt.

Voci agitate, chipuri
zboară pe firele de telefon
cu aripi pipernicite și iuți
peste mlaștinile kilometrice.

Casa așezată pe un ostrov al riului
își clocește temeliile.